

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 10 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italia) — Swm Costruzioni 2 SpA, DI Mannocchi Luigino/Provincia di Fermo

(Cauza C-94/12) ⁽¹⁾

[Achiziții publice — Directiva 2004/18/CE — Capacitate economică și financiară — Capacități tehnice și/sau profesionale — Articolul 47 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (3) — Posibilitatea unui operator economic de a menționa capacitățile altor entități — Articolul 52 — Sistem de certificare — Achiziții publice de lucrări — Legislație națională care impune deținerea unui certificat de calificare corespunzător categoriei și valorii lucrărilor care fac obiectul contractului — Interdicție de a menționa certificările mai multor entități pentru lucrări care fac parte din aceeași categorie]

(2013/C 344/36)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Părțile din procedura principală

Reclamante: Swm Costruzioni 2 SpA, DI Mannocchi Luigino

Pârâtă: Provincia di Fermo

Cu participarea: Torelli Dottori SpA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Interpretarea articolului 47 alineatul (2) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Capacitate economică și financiară a operatorului economic — Posibilitate de a menționa capacitățile altor entități — Reglementare națională care limitează această posibilitate la o singură altă entitate pentru fiecare categorie de calificare prevăzută de societatea de certificare

Dispozitivul

Articolul 47 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii coroborate cu articolul 44 alineatul (2) din această directivă trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care interzice, în general, operatorilor

economici care participă la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice de lucrări menționarea capacităților mai multor întreprinderi pentru aceeași categorie de calificare.

⁽¹⁾ JO C 151, 26.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — Laboratoires Lyocentre/Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

(Cauza C-109/12) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Dispozitive medicale — Directiva 93/42/CEE — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Dreptul autorității naționale competente de a clasifica drept medicament de uz uman un produs comercializat în alt stat membru drept dispozitiv medical care poartă marcajul CE — Procedură aplicabilă]

(2013/C 344/37)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Laboratoires Lyocentre

Pârâte: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea Directivei 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244) și a Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116) — Preparat vaginal care conține bacterii lactice vii — Dreptul autorității naționale competente de a califica un preparat comercializat într-un alt stat membru ca dispozitiv medical prevăzut cu marcajul CE, în sensul Directivei 93/42, ca medicament în sensul Directivei 2001/83, pe baza efectelor sale farmacologice, imunologice sau metabolice — Procedură aplicabilă

Dispozitivul

1. O clasificare a unui produs, într-un stat membru, drept dispozitiv medical care poartă marcajul CE în temeiul Directivei 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale,

astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007, nu se opune ca autoritățile competente ale altui stat membru să clasifice același produs drept medicament în sensul articolului 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006, în temeiul acțiunii sale farmacologice, imunologice sau metabolice.

2. Autoritățile competente dintr-un stat membru, în vederea clasificării drept medicament în temeiul Directivei 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1901/2006, a unui produs deja clasificat într-un alt stat membru drept dispozitiv medical care poartă marcajul CE în temeiul Directivei 93/42, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47, trebuie, anterior aplicării procedurii de clasificare prevăzute de Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1901/2006, să aplice procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 93/42, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47, și, dacă este necesar, pe cea prevăzută la articolul 8 din Directiva 93/42 menționată.
3. În cadrul aceluiași stat membru, un produs care, deși nu este identic cu alt produs clasificat drept medicament, are totuși în comun cu acesta același component și același mod de acțiune nu poate, în principiu, să fie comercializat drept dispozitiv medical în temeiul Directivei 93/42, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47, cu excepția cazului în care altă caracteristică proprie unui astfel de produs, relevantă din punctul de vedere al articolului 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 93/42 menționată, impune calificarea și comercializarea acestuia ca dispozitiv medical, aspect care trebuie verificat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 133, 5.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 octombrie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court — Irlanda) — Donal Brady/Environmental Protection Agency

(Cauza C-113/12) (¹)

(Mediu — Directiva 75/442/CEE — Gunoi de grajd produs și stocat într-o fermă de creștere a porcilor în așteptarea cedării sale către producători agricoli care îl utilizează ca fertilizant pe terenurile lor — Calificarea drept „deșeu” sau „subprodus” — Condiții — Sarcina probei — Directiva 91/676/CEE — Lipsa transpunerii — Răspundere personală a producătorului cu privire la respectarea de către acești producători agricoli a dreptului Uniunii privind gestiunea deșeurilor și a fertilizanților)

(2013/C 344/38)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Donal Brady

Pârât: Environmental Protection Agency

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Supreme Court — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, p. 32) — Noțiunea de deșeu — Gunoi de grajd de origine porcină furnizat agricultorilor ca îngrășământ de către un crescător de porcine — Dreptul unui stat membru de a impune ca un crescător de porcine să răspundă personal în cazul în care agricultorii care utilizează gunoiul de grajd de origine porcină ca îngrășământ pe terenurile lor nu respectă dreptul Uniunii privind controlul deșeurilor

Dispozitivul

1. Articolul 1 litera (a) primul paragraf din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/350/CE a Comisiei din 24 mai 1996, trebuie interpretat în sensul că gunoiul de grajd produs într-o exploatare de creștere intensivă a porcilor și stocat în așteptarea livrării sale către producători agricoli pentru a fi utilizat de aceștia ca fertilizant pe terenurile lor nu constituie un „deșeu” în sensul dispoziției menționate, ci un subprodus, în cazul în care respectivul producător intenționează să comercializeze acest gunoi de grajd în condiții economice avantajoase pentru el, în cadrul unui proces ulterior, cu condiția ca această reutilizare să nu fie numai eventuală, ci certă, fără transformare prealabilă și în continuarea procesului de producție. Revine instanțelor naționale sarcina de a verifica, ținând seama de toate circumstanțele pertinente care caracterizează situațiile deduse judecății, dacă sunt îndeplinite aceste criterii.
2. Dreptul Uniunii ne se opune ca sarcina probei să fie îndeplinită criteriile care permit să se considere că o substanță precum gunoiul de grajd produs, stocat și cedat în circumstanțe precum cele din cauza principală constituie un subprodus să revină producătorului acestui gunoi de grajd, cu condiția să nu rezulte o atingere adusă eficacității acestui drept și în special a Directivei 75/442, astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/350, și să fie asigurată respectarea obligațiilor care decurg din aceasta, în special obligația constând în neaplicarea dispozițiilor acestei directive unor substanțe care, prin aplicarea criteriilor menționate, trebuie, conform jurisprudenței Curții, să fie considerate subproduse care nu intră sub incidența directivei menționate.
3. Articolul 2 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Directiva 75/442, astfel cum a fost modificată prin Decizia 96/350, trebuie interpretat în sensul că, în lipsa transpunerii, în dreptul unui stat membru, a Directivei 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, nu se poate considera că efluenții de la complexe zootehnice produși în cadrul unei exploatare porcine situate în statul membru menționat sunt, datorită existenței acestei din urmă directive, „reglementați de o altă legislație” în sensul respectivei dispoziții.